

ΠΡΟ - ΒΟΛΕΣ ΤΗΣ ΣΑΝΤΡΑΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗ

Η ομολογία μιας 16χρονης

«Πόσο μπορώ να καθυστερήσω το τέλος; Δεν έχω ιδέα. Το μόνο που ξέρω είναι πως έχω δύο επιλογές - να μείνω κουκουλωμένη κάτω από τις κουβέρτες μου και να περιμένω να πεθάνω ή να ξαναβάλω σε εφαρμογή τη λίστα μου και να συνεχίσω να ζω...». Όταν πρωτοδιαβάζω το βιβλίο της Τζέννυ Ντάουναμ «Λίγο πριν πεθάνω» (που μόλις κυκλοφόρησε στα ελληνικά από τις εκδόσεις Πατάκη), παθαίνω ένα μικρό σοκ. Σκληρό, άμεσο, βαθιά συγκινητικό. Ένα έργο που απευθύνεται σε έφηβους. Η δεκαεξάχρονη πρωταγωνίστρια του Τέσσα πάσχει από λευχαιμία και ξέρει ότι της μένουν μονάχα λίγες μέρες ζωής. Φτιάχνει, λοιπόν, μια λίστα με τα δέκα πράγματα που θα ήθελε να κάνει πριν έρθει το τέλος: σεξ, ναρκωτικά, παρανομίες, έρωτας. Δεν μπορώ να μην κάνω τη σύγκριση, έστω και στιγμιαία. Βιβλία για έφηβους από δικούς μας Έλληνες συγγραφείς. Πολλά, προσεγμένα και ενδιαφέροντα. Με θέματα όπως τα όνειρα και οι προβληματισμοί ενός teenager. Γιατί πρέπει κανείς να περάσει από το σχολείο για να κατακτήσει τη ζωή, το διάβασμα, τους πρώτους έρωτες στα θρανία ή στις καλοκαιρινές διακοπές. Ολα πολύ ωραία και αληθινά όμως γιατί μου φαντάζονται τόσο ήπια μπροστά στην ιστορία της Τέσσα; Αναρωτιέμαι εάν θα τολμούσαμε ποτέ να γράψουμε τόσο ανοιχτά στους δικούς μας έφηβους: για μια παρέα παιδιών που βράζει «μαντιάρια» για να «την ακούσει», για δύο κορίτσια που κάνουν σεξ με δύο αγόρια τα οποία γνωρίζουν σε ένα κλαμπ κ.ά.

Η Τζέννυ Ντάουναμ το τόλμησε και η αίσθησή που σου αφήνει είναι διαπεραστική. Πιάνω τον εαυτό μου να σκέφτεται ένα σωρό πράγματα. Όπως μήπως είναι επικίνδυνο να μιλάς έτσι σε έναν έφηβο (κι εάν τον παροτρύνεις να χαλαωθεί με έκσταση;) και πολλά άλλα. Όμως κατά βάθος χαίρομαι με έναν ανεξήγητο τρόπο. Φυσικά η Τέσσα δεν είναι μια απλή, συνηθισμένη teenager, αφού της έχουν μείνει μόνο λίγες μέρες ζωής. Δεν είναι τυχαίο ότι όταν η Ντάουναμ πρωτοπήγε το βιβλίο στους εκδότες της δεν συνάντησε καμία αντίδραση, ενώ μέσα σε δύο εβδομάδες μεταφράστηκε σε δέκα γλώσσες. Τώρα που το ξανασκέφτομαι θυμάμαι ότι ως έφηβη αναζητούσα την «ένταση». Οση μπορούσα να αντέξω. Κάπου ανάμεσα στο όνειρο του πρώτου έρωτα με το «Ταξίδι με τον Εσπερο» του Αγγελου Τερζάκη και στον σκληρό κόσμο της νεαρής ναρκωμανούς «Κριστιάν Φ.». Η αθωότητα. Με τα απίθανα, αναρίθμητα πρόσωπά της.